

[Aksel Larsen.]

melde sig igen med fornyet Kraft og Styrke, samtidig med at de Foranstaltninger, man træffer, ganske simpelt vil medføre, at de arbejdende Masser, som lider under dem, vil rejse sig til Kamp derimod.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) forkyndte, at dette Lovforslag var et Kæmpeskridt i Retning af Kommunismen. Det er ikke mig muligt at faa Øje paa dets kommunistiske Tendens, men det er heller ikke det, det drejer sig om. Jeg formoder heller ikke, at det ærede Medlem har villet beskyldte Socialdemokratiet for at ville gøre Skridt i den Retning. Var det det, kunde det kun være taget mod Partiets Villie. Men i nogen Grad er der selvfølgelig noget om det, idet hvad der her gennemføres, vil aabne Øjnene paa mange, der her raat og usminket bliver præsenteret for en Lov, som tilsigter at fordyre Levedsmidlerne for Byernes Arbejderbefolkning og derved vil vise Arbejderne, hvad denne Rigsdag og dette Samfund i Grunden er.

Brorsen: I sin Fremsettelsestale gjorde den højtærede Minister bl. a. opmærksom paa, ved at nævne et Par Tal, hvorledes Kød- og Kvægpriserne har bevæget sig fra Perioden 1909—14, altsaa det sidste Femaar før Krigen, og indtil nu. Han nævnte, at i 1909—14 var Priserne pr. Kilogram levende Vægt 55 Ø., medens den nu er nede paa $18\frac{1}{2}$ Ø., altsaa $\frac{1}{3}$ af den tidligere Pris. Disse to enkelte Tal viser mere end mange Ord, hvorledes Forholdene har udviklet sig i de forløbne Aar, og hvilken Katastrofe man i Virkeligheden er inde i, ikke mindst, som ogsaa Ministeren udtalte, i mangfoldige Egne ovre i Jylland. Jeg skal ikke udtale mig om de enkelte Personer; af dem er der mange, som er komplet ruinerede ved det katastrofale Prisfald, vi her har været ude for paa dette Omraade. Men der er hele Egne, som i Virkeligheden, hvad alle, der kender Forholdene derovre, vil give mig Ret i, er blevet økonomisk lammet gennem de sidste Aar ved de mægtige Prisfald, som har fundet Sted.

Jeg synes derfor, det er paa Tide, at man har Opmærksomheden henvendt paa, hvad der eventuelt kan gøres for at raade Bod paa de Vanskeligheder, som Tusinder og atter Tusinder er kommet ind i. Dette Lovforslag er altsaa et Forsøg derpaa. Om Forsøget vil lykkes, om det, som er stillet op i Lovforslaget, er tilstrækkeligt, er jo en ganske anden Ting, det skal jeg senere tillade mig at sige et Par Ord om.

Men imellem Perioden 1909—14 og 1932—33 havde vi en Del Aar, hvor Priserne paa de samme Produkter gik op i, kan man næsten sige, meget store Højder. Det var i Krigsperioden og Aarene derefter. Naar man nu tænker tilbage paa disse Tider, saa maa man sige, at den daværende Regering — og den var jo meget nær beslægtet med den nuværende, mindst en Fætter, næsten en Halvbroder til den — var ikke sen til den Gang at træffe Foranstaltninger i Retning af at begrænse Profitten for de paagældende, der havde særlig med den Produktion at gøre. Den var ikke sen i Vendingen, og vi husker alle, hvorledes vi efterhaanden fik Maksimalpriser paa de allerfleste af Landbrugets Varer.

Hvad Kødproduktionen angaar, betales der Afgift af de eksporterede Kreaturer. Det er det, jeg gerne her ved denne Lejlighed vil minde om. Det ligger ikke særlig langt tilbage i Tiden, og det har alligevel sin Betydning at se, hvorledes den daværende Regering, den Gang Priserne var høje, søgte at drage en Del af disse høje Priser ind i Statskassen, for at man bagefter ved Hjælp af disse Millionbeløb kunde indenfor Landets Grænser bidrage til at holde Kødpriserne noget nede, i alt Fald for visse Befolkningsklasser.

Og det var ikke ubetydelige Beløb, som gik ind i Statskassen i disse Aar. Der findes et Bilag til en Betænkning, afgiven tror jeg i 1918, hvoraf det fremgaar, hvor store Beløb der blev betalt ind i Statskassen i Løbet af et Par Aar. Med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg maaske citere et Par Tal. I Tiden fra 17. Juli 1916 indtil 1. Juni 1918 er der i alt indgaaet i Statskassen ved disse Afgifter 18,9 Millioner, altsaa henimod en Snes Millioner.

Dette skete, som sagt, med det for Øje, at man ved Hjælp af de Millionbeløb fra de kvægeksexporterende Landmænd kunde bidrage til en ret betydelig Nedsættelse af Kødpriserne for visse Befolkningsklasser. Jeg tror sikkert, at det har sin Betydning, ikke mindst overfor de ærede to sidste Ordførere, at gøre opmærksom paa, hvad der skete for ikke saa forfærdelig mange Aar siden, og hvad Landmændene i det Tidsrum maatte betale.

Jeg skal ikke komme dybt ind paa de Forhandlinger, som førtes i de Aar. Vi ved, at der var delte Meninger om den Fremgangsmaade, der blev valgt, men ogsaa af Venstremænd er der blevet givet Tilslutning til en hel Række af de Foranstaltninger, der var Tale om. Hvorom alting er, saa blev Foranstaltningerne altsaa gennem-